

Büyük Muhaddis ve Müctehid İmamı Malik Hz.lerinden, "dört ayrı görev için, dört farklı insan gerektiği" rivayet edilir.

İmam Malik'e göre:

Bazı görevler, LİYAKAT ister.

Bazı görevler, SADAKAT ister

Bazı görevler, CESARET ister

Bazı görevler ise HAMAKAT istemektedir. Yani yaptığı işin iç yüzüne vakıf olmayacak, sırlı-saklı ilişkileri anlamayacak ve rakipler tarafından kullanılsa da işe yaramayacak, kalın kafalı insanlar da bazı görevler için gereklidir.

Erbakan Hoca'nın da

- 1. Liyakat isteyen görevler için TEKNİK kadroları
- 2. Sadakat isteyen görevler için STRATEJİK kadroları
- 3. Cesaret isteyen görevler için PSİKOLOJİK kadroları
- 4. Hamakat isteyen görevler için ise TAKTİK kadroları kullanması; hem tabidir, hem de gereklidir.

Pek çok hedef ve hikmetleri yanında, Erbakan Hoca'ya Parti, asıl iki şey için oldukça lazımdı.

- 1- TEMSİLİYET imkânı kazanmak,
- 2- RESMİYET fırsatından yararlanmak...
- 1- Evet; hem Türkiye'mizde, hem diğer ülkelerde, tarihi devrim ve değişim projelerine

dikkatleri çekebilmek için "Ana Muhalefet Başkanı, Devlet Bakanı, Başbakan Yardımcısı ve Başbakan" etkili ve yetkili bir etiket ve temsiliyet sıfatına ihtiyaç vardı... Buna ise ancak siyasi parti kurmak ve Hükümetlere katılmakla ulaşırdı.

- 2- Ülke içinde ise:
- Her kurum ve kademedeki, Milli karakterli elemanları tespit etmek.
- Bunları eğitmek ve yönlendirmek.
- Bunları görevlendirmek, değerlendirmek ve denemek.
- Toplumunu yeniden ve tedricen diriltmek.
- Masonik ve Sabataist kuşatma altındaki stratejik kurumları tekrar ele geçirmek ve düzenlemek.

Gibi amaçlar için, parti çok önemli ve gerekli bir araçtı...

Ayrıca partiler, Erbakan Hoca'nın siyasi hayata geçişinden çok önceleri başlattığı ve başardığı "Milli Derin Devlet" organizasyonu münasebetlerini hem kolaylaştıran, hem de bunlara kılıf olan resmi oluşumlardır.

Erbakan Hoca; başı ve bağlıları belli olan HİYERARŞİK değil, düzenli ve disiplinli birimlerin "hedefi ve etkinliği belli, ama komuta kademesi gizli" olarak yapıldığı bir HETERARŞİK organizeinin daha güvenli ve gerekli olduğunun farkındaydı.

Erbakan Hoca, geçici, his ve heyecanları tatmin edici ve kısa vadeli siyasi çıkarların değil; kalıcı, kapsayıcı ve akılcı sonuçların hesabını yapmaktaydı. Toplum bazında hatta kendi tabanında, hikmeti ve hedefi anlamadığından hoş karşılanmayacak hatta oy kaybına neden olacak, ama uzun vadede ülkenin ve insanlık âleminin hayrına sonuçlanacak bazı tavizleri vermekten, geri adım atıyor görünmekten sakınmamaktaydı. Stratejik proje ve planlarının yürümesi hatırına, bazen bilebile taktik hataları yapmaktan ve kınanmaktan korkmayan bir insandı.

Ülkemizin ve milli diriliş hareketimizin aleyhine tezgâhlanan, 12 Mart 1971, 12 Eylül 1980 ve 28 Şubat girişimlerini, Milli Derin Devlet eliyle ve Siyasi feraset ve dirayetiyle, milletimizin lehine çevirmeyi başardı.

12 Eylül sonrası halkımızın farklı kesimlerden oluşan büyük çoğunluğunun, Özal'ın ANAP'ında

Yazar Necati AKGÜL
27 Kasım 2006

toplanarak gerçekleşen ekonomik ve kültürel yönden kısmi iyileşme ve yerleşme süreci, bu milli manipülasyon sayesinde yaşandı... Daha da ilginç: Erbakan'ı saf dışı bırakmak için yapılan 12 Eylül, sonunda Refah Partisini iktidara taşıdı.

Dış güçlerin, asker ve sivil işbirlikçilerin, Refah-Yol'un tarihi D-8'ler ve Havuz Sistemi gibi talihli gelişmeleri ve Yeniden Büyük Türkiye'nin dirilişini engellemek niyetiyle giriştikleri 28 Şubat hıyaneti bile, bu milli cephenin marifetiyle sömürü sisteminin tıkanmasına ve toplumun uyanıp Kuvayı Milliye ruhunun canlanmasına yol açtı...

AKP gibi Milli Görüş kaçaklarının, Fethullah Gülen gibi ılımlı İslamcılarının, PKK, Hizbullah gibi terör odaklarının, Aydın yaftalı kiralık yazarçizer takımının; nasıl aynı Siyonist ve emperyalist odakların uşakları oldukları anlaşıldı? Bazı, NATO'cu demokrat paşaların, masonik bürokrat maşaların, sömürücü sermaye ağalarının, elbirliği içinde ve şahsi ikbal, iktidar ve ihtiras peşinde, nasıl hıyanete ortak oldukları ispatlandı.

Ve böylece, artık kaçınılmaz olan yeni Kuvayı Milliye devrimine, meşruiyet ve mecburiyet sağlandı...

"Bir 28 Şubat Mahsulü" olan ve Yenilikçi Hareket ile başlayıp "Siyon Merkezli Küresel Krallık"a giden yolda sürekli hedef büyüterek ilerleyen "AK" Parti'nin ortaya çıkış süreci ile kamuoyundan estetik kamuflaj hamleleriyle gizlenen nihai amaçlarını resmetmeyi amaçlayan dosyanın; "AKP Gerçeği"nin ne denli "AK" ve ne denli tehlikeli olduğunu yakından görmek isteyenlere ışık tutacağı inancındayız...

Refah Partisi'ne Taarruz Emri verenlerin sicil dosyaları!..

"Küresel Senaryo"yu İhale Edecekleri Yenilikçi Hareket'e Yol Açmak İçin Türkiye'yi Hangi Kayığa Bindirdiler?

Küresel Kurgu'yu muzaffer kılmak adına mesai veren "Siyonist cunta"nın kumandanları; Türkiye üzerindeki küresel stratejileri istenilen süratte gitmeyince, ellerindeki uzaktan kumandayı daha hızlı bir yazılıma programlayıp ülkeyi apar topar 28 Şubat Kayığı'na

bindirdiler!

Bahaneleri: Türkiye bu kayığa binmeliydi ki; "Laik Türkiye Cumhuriyeti Devleti"ni yok etmek için üstüne üstüne gelen "irtica canavarı"ndan uzaklaşarak, kendini sağ salim karşı kıyıya atabilsin!

Hal böyle olunca da, birdenbire elinde sopasıyla Türkiye'yi kovalamaya başlayan bu "irtica canavarı"nın içine itina ile yerleşmiş İsrail, ABD ve İngiltere şeklinde sıralanan o "muhteşem üçlü"den bihaber olan Türkiye; "laik, demokrat ve vatanperver paşaları"nın da takdire şayan desteği (!) ile alelacele bu kayığa bindirilerek yola çıkarıldı.

Hızla uzaklaştırılmaya çalışılan söz konusu canavar gerçekten de korkutucuydu! Necmettin Erbakan gibi Adil düzenci bir başbakan ile yol alan Türkiye'nin önüne peş peşe birçok sıcak kare de konulmaya başlanınca; tüm kamuoyu rahatlıkla "Çanlar rejim için çalışıyor!" demeye başladı.

Ve bu sıcak gelişmelerin hemen akabinde de; 9 saat süren "28 Şubat 1997 Tarihli Milli Güvenlik Kurulu Toplantısı'nın Tarihi 28 Şubat Kararları" açıklandı.

28 ŞUBAT Kayığı

İlk kez Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin iç tehdit sıralamasında PKK Terörü'nün önüne geçerek ilk sıraya oturan ve ülke gündemini tamamıyla işgal ederek etkili bir panik havası doğuran "irtica"; tetikleyici unsur olarak ülkenin post-modern bir darbe görmesine vesile olmuş ve Milli Görüş Tabanı'nı parçalayıp kiralık dönemlerden daha "farklı" bir elbisenin podyumlara servis edilmesini sağlayacak süreci başlatmıştı.

Yeni elbisenin farkı ise; desenleri arasına gizlenmiş Siyonist motiflerin kitleyi gizliden gizliye hipnotize ederek, (Örneğin bu süreçte kurulan ASAM'ın, Hz. Muhammed'e büyü yapan Yahudi Lebib Bin Asam'dan etkilenerek Siyonist telkinlerle kurulduğunu AKP Kulisleri'nden duymak son derece mümkündür!) Ülkeyi Genişletilmiş Orta Doğu ve Kuzey Afrika Projesi neviinden nirengi noktalarında istenilen kıvama getirmesi olacaktı...

Ve "Bindik bir alamete, gidiyoruz kıyamete!" demeksizin gayet büyük bir kararlılıkla kayığa bindirilen Türkiye; Türk Silahlı Kuvvetleri içine yerleştirilen "küresel çipler" ile o çiplerin yarattığı "yapay kamuoyu"nun etkisiyle operasyonun amacını bilmeksizin aynı safta yer tutan paşaların sergilediği kararlılıkla "irtica canavarı"nın kafasını koparmak adına son derece tarihi bir adım attı...

Basının kullanımından sonra dönemin Genelkurmay Genel Sekreteri olan Emekli Tümgeneral Erol Özkasnak tarafından zikredilişiyle kemik bir ifade halini alan "post-modern darbe"; daha sonra Özkasnak'ın kendisi tarafından;

"Bugün 28 Şubat Süreci'ni küçümsemeye çalışanlar, Çevik Bir ve Güven Erkaya'ya karşı 'kıskançlık hissiyle' hareket ediyorlar. Tek bir mermi atılmadı, tek bir burun kanamadı. Tıpkı NATO'nun yıkılan Varşova Pakti'nı teslim alması gibi!

(Siyonist 28 Şubat'taki ataklığın kamuoyunda gördüğü tepki; -toplumumuzu bizden iyi tanıyanlar tarafından zaten veri olarak alınmıştı- şimdiki tutukluluğu ve mefluçluğu hazırladı. Devletin akli tutulunca da, AKP'nin suflörlerinin eline tutuşturulan senaryolar; sahnedeki oyuncular tarafından anında oynayacaktı.)

28 Şubat, günün koşullarına uygun bir yöntemde gerçekleştirildi. O günün dünya ve ülke koşullarında 12 Mart ve 12 Eylül gibi klasik bir müdahale yapılamazdı. Cumhuriyetin karşılaştığı tehlike (!), bir tek mermi atılmadan, demokratik mekanizmaların harekete geçirilmesiyle bertaraf edilmiştir. Silahsız kuvvetler kavramını kullanmamızın nedeni ve amacı budur."

Şeklindeki son derece kendinden emin açıklamalarla övülecek ve o savunmasını yaptığı güzide TSK paşası Çevik Bir, ilerleyen süreç içinde operasyonun verdiği sürgünlerden vücuda gelen AKP'nin en flash danışmanlarından biri olacaktı...

Emekli Tümgeneral Erol Özkasnak'ın itirafları!

"O günün koşullarıyla ilgili yapılan değerlendirmede varılan sonuç şudur; Tıpkı 31 Mart Vak'ası gibi ülke, 75 yıllık cumhuriyet tarihinde eşi görülmemiş planlı bir irticai kalkışmayla (TSK'nın Türk Toplumunu ile ilgili bilgisinin yüzeyselliği ve halka olan yabancılığının ne kadar şaşırtıcı boyutlarda olduğu da, bundan daha çarpıcı bir şekilde anlatılamaz olsa gerek...) karşı karşıyadır. Bu tespitten sonra demokratik mekanizmaların harekete geçirilmesi yoluyla tehlikenin bertaraf edilmesi kararına varılmıştır. Bu amaçla bir seri brifing verilmesi planlanmıştır.

28 Şubat Süreci'nin başlangıcı 11 Ocak 1997 tarihi'dir. O tarihte dönemin Cumhurbaşkanı Sayın Demirel, Genelkurmay'a davet edilmiş ve kendisine 28 Şubat günü Milli Güvenlik Kurulu'nda verilen bilgileri içeren bir brifing sunulmuştur. Cumhurbaşkanı'ndan başlayarak bu bilgiler toplumun aydınlatılması amacıyla basına, yargıya ve üniversite mensuplarına tekrarlanmıştır. (Basının, yargının ve üniversitenin, çok önemli enformasyon merkezleri olduğu göz önüne alınırsa; Türkiye'deki yabancılaşmanın ve yüzeyselliğin çok geniş mesafelere uzanışı ve buralardan aykırı bir ses gelmeyişi; illüzyonun yoğunluğu hakkında fikir vermektedir.)

Bugün 28 Şubat'ı küçümsemeye çalışanların bilmesi gereken bir gerçek de şudur; O süreç başarılı olmasaydı 18 Nisan 1999 Seçim sonuçları alınmazdı! Cumhuriyete karşı irticai faaliyetlerin kaynağı olan akımlara 18 Nisan'da verilen oy desteği düşmüşse, bunun nedeni 28 Şubat'tır!"

Diyerek sürdürecektir ve 28 Şubat Süreci'nin mağdurlarından biri olan RP kurmaylarından Recai Kutun "post-modern darbe" tanımlamasını kabul eden Özkasnak'ın bu tavrını "Anayasa ihlali suçunu itiraf etmek" olarak niteleyip "Demokratik ve hukuk düzenine sahip olan bir ülkede bu tür davranışlar için yasalar ne diyorsa aynen yapılmalıdır!" diyerek savcılarını göreve davet edecekti.

Ve taraflar arası tartışmalar sürüp giderken operasyon içinde ayrı ayrı saflar oluşacak; senaryoyu şaşkın ve kaygılı gözlerle izleyen toplumsal kitle ise ne bu safların varlığının, ne de 28 Şubat Örtüsü altından yürütülen operasyonun farkına varabilecekti...

Sözü edilen saflar ise;

TSK içinde yer alıp "planlamayı yapan küresel senaristler" ile "işbirliği"

içinde olarak söz konusu "küresel kurgu"ya bilerek ve isteyerek iştirak edenler,

TSK içinde yer alıp "planlamayı yapan küresel senaristler"den tamamıyla bihaber olan ve kamuoyunda yaratılan "panik havası"na paralel "TSK içindeki küresel çipler"in oluşturduğu "yapay kamuoyu"ndan da etkilenerek "laiklik"in zedelenip "rejim"in tehlikeye girmemesi adına konuya sahip çıkanlar,

Basın içinde yer alıp beslendiği küresel kaynaklar hasebiyle operasyon bilgisine sahip olan ve buna bağlı olarak "irtica canavarı"nı pompalayanlar,

Basın içinde yer alıp yürütülen operasyonun farkında olmamakla birlikte, yaratılan "yapay kamuoyu"nun tesirinde kalarak "irtica canavarı"nın altını çizenler,

Operasyon esnasında "ani bir tasfiye"ye uğratılan ve ne olduğunu anlamakta güçlük çeken mağdurlar ve düğmeye basarak operasyonu yönlendiren odaklar ile onlara ait aparatların bizzat kendileriydi...

Erbakan Hükümeti'nin "Sakıncalı" İcraatları!?

Toplumsal kitlenin farkında olmaksızın şaşkın ve kaygılı gözlerle izlediği "28 Şubat"; sonuçta böylesi bir toz bulutuydu işte...

Bu toz bulutunun aniden Türkiye'nin başına musallat edilmesinin ardında yatan ana neden ise; daha önce de sözü edildiği üzere, ülke üzerinden gitmesi planlanan "küresel senaryolar"ın arzulan hız ve kalitede götürülemediği olması ve işin başına direkt "küresel odaklar" tarafından programlanan uygun bir yönetsel zincirin getirilerek sorunun aşılması istemiydi.

Ve bu temel nedeni destekleyerek operasyon sürecini hızlandıran diğer sebepler arasında da,

Yazar Necati AKGÜL
27 Kasım 2006

Erbakan Hükümeti'nin gündemine aldığı "Kamu Tek Hesabı" ile "D-8 Projesi"ni örnek göstermek mümkün.

Zira "İrticaya karşı çıkıyoruz!" yanılıısıyla alet olunan "büyük ihanet" ile 28 Şubat'ta ipi çekilen Erbakan; süratle icat edilen "irtica canavarı" ortaya çıkmadan hemen önce kamuoyuna "havuz hesabı" olarak yansıyan "Kamu Tek Hesabı"ni hayata geçirme yönünde çalışmalar içine girmişti.

Bu yöntem ile kamu kurumlarının nakit ihtiyacını piyasadan faiz ile borçlanmak yerine kendi öz kaynaklarından olabildiğince istifade ederek karşılamayı planlayan Erbakan; aslında bu sistemin işletilmeye başlaması halinde önemli finans çevrelerinin bu işten son derece rahatsız olacağını da biliyor olmalıydı.

Erbakan'ın ekonomi kurmaylarının ortaya koyduğu hedef; kamu kurumlarının kasasında biriken paranın mesai bitiminde bir havuz içinde toplanarak ihtiyacı olan kurumun kasasına anında transfer yapılabilmesiydi.

Böylece nakit ihtiyacı olan kamu kurumu gecelik faiz üzerinden borcuna borç katmak yerine, ihtiyacı olan parayı havuz hesabından temin edecek ve devlet de gereksiz borçlanma durumundan kurtulacaktı. (IMF ve ABD'ye olan yalvarmalar göz önüne alınırsa, "küresel tefeciler"nin kaybını idrak edebilmek o kadar da güç değil.)

Ancak yöntemin Erbakan'ın ipini çekmesine sebep olan asıl taraf ise; söz konusu sistem ile "kamuunun sırtından çok yüksek meblağlar elde eden ve havadan para kazanan iç ve dış çevreler"nin akarlarının tıkanması hususuydu.

Dolayısı ile bu akarların Kamu Tek Hesabı'na geçilmesi ile büyük oranda tıkanacak olması "küresel kurgu ile irtibatlı 'tezgâh' sahipleri"nin canını sıkıya başlar başlamaz, "Siyonist kumandanların ellerindeki kumanda" da hızlı bir yazılıma programlanıverdi.

Erbakan Hükümeti'nin "küresel teşkilat" açısından hoşla gitmeyen bir diğer önemli

Yazar Necati AKGÜL
27 Kasım 2006

çalışması ise; İslam Ülkeleri ile sırt sırta vererek dünya üzerindeki ekonomik dengelere dâhil olmak ve "küresel sömür"nün önüne geçebilmek adına vizyona koyulmak istenen "D-8 örgütlenmesi"ydi.

Dolayısıyla 15 Eylül 1996'da İzmir'de yapılan ECO (Ekonomik İşbirliği Teşkilatı) toplantısında "İslam'ın Ortak Pazarı" anlayışına dikkat çeken konuşmasıyla D-8 Zirvesi'ne hazırlık yapan Başbakan Erbakan'ın bu adımları karşılıksız kalmadı ve D-8 Hareketi'nin öncülüğünü yapan Refah Partisi, 15 Haziran 1997'de İstanbul'da yapılan ilk D-8 Zirvesi'ne katılmadan devre dışı bırakılıverdi.

Ve Refah Partisi'nin 28 Şubat Süreci ile devre dışı bırakılmasının akabinde de oluşuma destek veren diğer İslam Ülkeleri'ni baltalamak yönünde girişimler başlatıldı.

Zira tıpkı Türkiye gibi diğer D-8 Ülkeleri'nde de boyundan büyük işler yapmaya çalışan yönetimler taciz edilerek saha dışına atılmaya başlandı.

Nijerya Devlet Başkanı suikasta uğrarken, Endonezya'da iç savaş başlatılıp ülke bölünerek Habibi uzaklaştırıldı. Pakistan'da ise direkt darbe yapılması tercih edildi...

Gerçi bu gelişmelerin ardından 22 Ekim 1996'da İstanbul'daki Kalkınma İşbirliği Konferansı ile kurulup, Bangladeş, Endonezya, İran, Malezya, Mısır, Nijerya ve Pakistan'ın katılımı ile yine İstanbul'da gerçekleştirilen zirve ile başlatılan D-8 Zirveleri

1-2 Mart 1999 Dakka Zirvesi (Bangladeş),

25 Şubat 2001 Kahire Zirvesi (Mısır), ve

13-14 Şubat 2004 Tahran Zirvesi (İran)

Yazar Necati AKGÜL
27 Kasım 2006

İle devam etti ancak oluşumun hızı kesilerek verilmesi gereken caydırma mesajları verildiğinden şimdilik tehlikenin önü alınmıştı...

Dolayısıyla "küresel iradenin eteğindeki küresel tefeciler"in "havuz sistemi" ile ilgili S.O.S'leri ve Orta Doğu'daki "küresel teşkilatlanma"ya engel olacak "sakıncalı" politikalar nedeniyle alınan bu karar sebebiyle ülkede ani bir siyasi değişim yaşanması aslında son derece planlı ve de beklendik bir gelişmeydi.

Sonuçta "toplumsal dikkat" profesyonel hamleler ile havuz hesabından "irtica"ya kaydırılmış ve etkili bir darbe ile dağıtılan Milli Görüş Tabanı'ndan biçilecek yeni kıyafete işlenecek olan "Siyonist motifler"in hazırlık çalışmaları başlatılmıştı...